

REALITĂȚILE NEPIERITOARE ALE DUMNEZEULUI CELUI VIU

Breedings, Kentucky

Trebuie să fiu acolo la ora două pentru un serviciu funerar pentru a îngropa soția unui văr de-al meu, Henry Branham. Ea a murit, iar ultima ei rugămintă a fost să țin eu serviciul funerar. Acesta va fi la Breeding, Kentucky. Cred că este la aproximativ cincizeci sau șaiszeci de mile, spre sud. Voi fi nevoit să plec puțin mai devreme ca să ajung acolo, apoi ne vom întoarce aici seara, și voi pleca mâine după-masă pentru că trebuie să fiu în Tulsa săptămâna viitoare, în Tulsa, Oklahoma. Totuși, nu voi putea merge înainte de ziua de marți la Tulsa. Apoi, mă voi întoarce și voi fi aici sâmbătă seara. Următoarea duminică dimineața, în jurul orei trei, vom pleca înspre vest și nu ne vom mai întoarce până la toamnă. Atunci, vom veni înapoi, îmi voi lua familia și alte lucruri, și cu voia Domnului, vom fi înapoi în această toamnă. Doresc să rog biserica să se roage pentru mine.

Voiam să văd dacă aș putea fi aici. Să vedem, aceasta nu va fi o seară în care vom avea Cina, nu-i așa? Am fost aici în ultima seară în care am avut Cina, dar nu voi fi aici la următoarea Cină. Următoarea Cină se va ține duminica următoare? Întotdeauna mi-a plăcut să țin pasul cu aceasta. Înțelegeți? Întotdeauna, în timp ce mâncați și beți aceasta, arătați moartea Domnului până la venirea Sa.

(fratele Neville spune : „Frate Branham?”) Da. („Vrei să anunți că fiind ziua de naștere a sorei Edith, vinerea viitoare, seara, vom avea o mică adunare acolo”). Aceasta este foarte bine. Sora Edith Wright a mai întinerit cu o zi. Vinerea viitoare, seara, se va ține o mică adunare la ea acasă. Ce drăguț. În ordine. Este invitată și audiența? Audiența este invitată la ziua de naștere a sorei Edith. Ea va împlini 18 ani, nu-i așa, soră Edith? Este cum am spus zilele trecute: „Știți, eu abia am trecut de douăzeci și cinci de ani”. Cineva s-a uitat la mine și a spus: „Da?” „A doua oară”, am completat eu (Fratele Branham râde).

(Cineva spune: „Frate Branham?”) Când? Va avea treizeci și nouă de ani. Aceasta nu pare posibil, nu-i așa? Treizeci și nouă. Întotdeauna mă refer la ea ca la o fetiță pentru că prima dată când am cunoscut-o pe Edith, cred că... Edith, să vedem, cred că te-am cunoscut în urmă cu treizeci și ceva de ani în urmă, în urmă cu treizeci și cinci sau poate treizeci și opt de ani. Să vedem. Eu predic de aproximativ treizeci și unu de ani, așadar cred că te-am cunoscut imediat după ce am început să predic. Am cunoscut familia Wright chiar atunci. Sunt atât de mulțumitor că i-am cunoscut pe acești oameni. Cu siguranță, ei au fost o inspirație pentru viața mea. Dacă familia Wright va trece în veșnicie, iar eu aș mai trăi, nu aș putea trece pe lângă acel loc fără să-mi scot pălăria gândindu-mă la lucrurile mari pe care Dumnezeu le-a făcut pe dealul acela. O, vai! Totul a avut loc acolo. Acolo am văzut că Îngerul Domnului o va vizita pe Georgie Carter. S-a întâmplat în seara aceea, în locul în care m-a condus El, pe dealul acela cu iederă otrăvitoare. Apoi El m-a întâlnit acolo în vedenie și a strălucit din tufișurile de sânger. O, vai, câte lucruri au avut loc acolo!

Fratele Wright zăcea acolo în pragul morții, iar medicii au trecut pe lângă el. Membrii bisericii sale de acolo i-au spus: „Adu-l pe vindecătorul tău divin acum”. Eu stăteam sus pe deal plângând de patru zile și rugându-mă pentru el și Domnul mi-a dat o vedenie în care a zis: „Du-te și spune-i: „Așa vorbește Domnul. El îl va îngropa pe omul care a râs de el”. Și el a făcut aceasta. Așa este. Apoi, pentru prima dată în istoria bisericii, când ea a văzut întâmplându-se așa ceva, El a chemat la existență acele veverițe. De asemenea, i-a spus serei Hattie că-i va da orice va cere, indiferent de ceea ce este, bani sau orice altceva. Atunci, El a spus: „Va fi pus în poala ta chiar acum”. Ea a cerut sufletele celor doi băieți ai ei, iar Dumnezeu i i-a dat. Atât de multe lucruri s-au întâmplat acolo sus pe deal. Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să-i binecuvânteze.

Mi s-a spus că micuța Sharon Rose este bolnavă, micuța Sharon Rose Daulton. Unde este Sharon Rose? Este aici? Tocmai a ieșit afară. În regulă, vom... (un frate vorbește cu fratele Branham). Ce spui? (fratele vorbește din nou). Să ne rugăm pentru ei acum, deoarece de îndată ce termin aici trebuie să ajung în Kentucky. Nu știu câte mile sunt până acolo, cred că sunt o sută cincizeci. Este în Breeding, Kentucky. Nu știu cât de departe este. Trebuie să merg până la autostradă, iar apoi cam aceeași distanță sau chiar puțin mai mult până la casa fratelui Beeler,

mergând printr-un oraș, apoi printr-un altul, și altul și altul până la o biserică micuță construită de bunicul meu, o micuță biserică metodistă în care am predicat în urmă cu douăzeci și cinci sau treizeci de ani. Această doamnă va fi îngropată acolo. Ea a fost asistentă medicală. A murit dintr-o dată, iar ultima ei cerere a fost să predic la înmormântarea ei.

Unii frați au venit ieri la mine și m-au întrebat dacă voi merge să predic acolo, și pur și simplu nu i-am putut refuza. Vărul meu stătea acolo și a zis plângând: „A fost ultima ei dorință.” Așadar, mi-a fost greu să refuz și am zis: „Vreau să merg la biserică acolo, să-i văd pe oamenii de acolo, și apoi voi ține acest serviciu.” Deci, trebuie să mă grăbesc să ajung acolo.

În timp ce fratele Daulton este adus aici... (Cineva spune: „Au mers în camera de odihnă”). Oh, este în ordine. Așteptați o clipă. Vă rog să o aduceți pe Janice aici, iar dacă mai este cineva care dorește să vină ca să ne rugăm pentru el sau ea, este în ordine. Cum ești, Janice? O, aici avem o domnișoară drăguță! Vino aici. Ea este atât de drăguță pentru că este fetița surorii mele. Vreau să mă întorc aici ca să mă audă oamenii, să audă ce spun. Această micuță scumpă are o mamă sănătoasă și un tată sănătos, dar cu ea s-a întâmplat ceva. Ea este fragilă, foarte fragilă, micuță și slabă, este atât de dulce cât poate fi... Bineînțeles, voi știți că eu gândesc așa, dar întotdeauna este ceva în neregulă cu acest copil. Satan încearcă să-l ia acest, dar poate Dumnezeu are mâna Lui pe ea. Înțelegeți? Noi îl putem vedea pe Satan când lucrează... Doar fiți atenți, pentru că undeva este ceva. Ea este bolnavă de câteva zile. Nu am mers la ei acasă pentru că nu am știut dacă s-a însănătoșit sau nu. A trebuit să merg în Florida și în împrejurimi.

Ea are febră, așa-i, soră? O febră cumplită vine asupra ei, iar medicii nu știu este care este cauza ei. Ei cred că este vorba despre o febră reumatică, dar dacă este o febră reumatică, aceasta i-ar putea lăsa inima într-o stare teribilă, așa cum a murit și unchiul ei. Dar eu voi cere viața acestui copil pentru Isus Hristos. Înțelegeți? Voi vă amintiți de David. Așa cum am mai spus cândva aici, David i-a spus lui Saul atunci când a vrut să-i dea o armură și o sulită ca să se lupte cu uriașul Goliat. El a zis: „Eu nu știu nimic despre aceste lucruri, dar lasă-mă să iau această praștie pe care am încercat-o.” Înțelegeți? „A venit un leu și a luat una din oile tatălui meu, dar

eu l-am urmărit cu această praștie, l-am doborât și am adus oaia înapoi.”

Și acestea sunt oi: sunt miei și oi, oile lui Dumnezeu. Haideți să mergem după ele în această dimineață în calitate de Biserică a lui Dumnezeu și să le aducem înapoi. Medicul nu știe ce să facă pentru această copilă, iar eu cred că și fetița fratelui Ed are un fel de condiție astmatică care s-a dezvoltat sau ceva de acest fel. Eu cred că Isus a spus aceasta: „*Vă dau cheile Împărăției. Orice veți lega pe pământ va fi legat și în cer. Orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat și în cer.*” Noi credem aceasta cu toată inima. Dumnezeu să ne dea credință să credem cu toată inima în timp ce ne rugăm.

Tată Ceresc, o țin aici pe această micuță floare delicată a familiei Weber, este dulce, gingașă și delicată. Medicii sunt credincioși și au încercat prin tot ceea ce ei știu să găsească ce este în neregulă cu acest copil, dar nu au găsit nimic. Eu țin mânuța ei și nu cred că are febră reumatică, iar dacă este așa, Tu îmi vei spune, deoarece Satan încearcă să asedieze viața acestui copil. Dar noi o cerem în această dimineață pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Tu, vrăjmaș al vieții umane, tu, vrăjmaș al Dumnezeului Celui Atotputernic, eu vin în numele acestui copil să te dau afară din ea. În Numele lui Isus Hristos, părăsește acest copil! Poți scăpa de medici, dar nu poți scăpa de Dumnezeu. Această rugăciune a credinței este făcută în Numele Domnului Isus Hristos pentru a te lovi în trupul acestui copil. Și va lovi acel loc vital în care ești ascuns, și vei fi descoperit și scos afară, iar copilul va trăi și va fi sănătos pentru că noi o aducem în Numele lui Isus Hristos pentru vindecarea ei. Amin.

Dolores, să nu te mai îngrijorezi nici măcar un pic în legătură cu aceasta. Ea va fi bine, iar aceasta este tot.

Mai avem o micuță Daulton aici. Ce faci, scumpă? Ce fetiță drăguță. O vai, ești foarte grea. Nu este ea o scumpă micuță, o adevărată fetiță irlandeză cu ochi albaștri și păr negru? Ea are o respirație astmatică, plămâni ei respiră așa. În gâtul

ei s-a dezvoltat un fel de astm. O Doamne, un leu și un urs au venit în turmă și au luat unele dintre oile tatălui, dar David a mers după ei și a putut să biruiască acel leu și acel urs. Astfel, noi venim în această dimineață în calitate de credincioși, așa cum a fost și David, credem în Dumnezeu cerului care a făcut cerul și pământul și venim pentru acest copil în Numele lui Isus Hristos.

Satan, tu cel care ai rănit acest copil, va trebui să-i dai drumul pentru că noi îți poruncim să-i dai drumul ca să fie bine. Te mustru și te acuz, Satan, prin învierea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care te-a învins, toate puterile tale fiind spulberate. Tu nu mai ai nicio putere, iar eu am biruință asupra ta, prin credința în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care ne-a însărcinat prin Evanghelia Sa și în Numele Său, te scoatem afară! Este o însărcinare dată de Hristos. Părăsește-o, pentru că te muștrăm în Numele lui Isus Hristos, să părăsești acest copil, ca să fie bine. Să nu te îndoiești niciun pic, soră Daulton. Să nu-ți mai faci griji. Dumnezeu a spus aceasta și aceasta a făcut tot.

Cine este micuța aceasta? Oh, are o excrescență deasupra ochiului său. Este aproape o tânără domnișoară. Nu știu dacă o pot ridica sau nu, dar este foarte drăguță. Numele este Wilson, Lela? Lisa Wilson. Nu este ea frumoasă? Are o excrescență deasupra ochiului, dar Isus vindecă și excrescențe, nu-i așa? Va trebui să moară. Este o micuță tumoare destul de largă; s-a extins. Dar acum nu mai are rădăcini. Să ne rugăm.

O Doamne, o aducem pe această scumpă la Tine, în Numele Domnului Isus și o ținem ca un copil nevinovat în Prezența lui Dumnezeu. Diavolul i-a făcut acest rău și i-ar scoate și ochiul dacă ar putea, dar Tu îi poți veni de hac. Satan, te muștrăm în Numele lui Isus Hristos, Cel care te-a biruit și a biruit toate neputințele pe care tu le-ai pus asupra oamenilor. Te muștrăm, în Numele Său, printr-o însărcinare dată de un Înger trimis de Dumnezeu, ca să pleci de la acest copil, iar ea să se facă bine prin Numele lui Isus Hristos. Amin. Fii binecuvântată, micuță Lisa. Eu nu m-aș mai îndoii deloc, credeți doar că va fi bine.

În regulă, soră Bruce. Dacă vrei, având în vedere că aceste surori stau aici, ai

putea să te muți puțin mai aproape, pentru ca oamenii să poată... Frate Neville, vrei să vii și să-i ungi cu untdelemn... În locul fetei tale, în locul nepoatei tale. Nepoata ta, fiica ta, și care este sora ta? (Spațiu gol pe casetă)... aceste afirmații sunt cunoscute de către oameni. Sora noastră de aici este infirmă. Eu văd aceasta. Este artrită, nu-i așa, soră? Are un șold rupt și a avut și o criză. Această doamnă de aici simte o presiune în spatele capului, ca și cum mâna cuiva ar presa acolo. Sora Bruce s-a lovit la picior și ea este... (sora Bruce vorbește cu fratele Branham). Ea este încă în spital. Ai căzut sau ce s-a întâmplat? Ea este una din surorile noastre de aici din biserică. A fost împinsă pe o scară rulantă și este în spital. Este rupt? Oh, este vorba despre încheieturi, vasele de sânge și așa mai departe. Totuși, ea mijlocește aici și pentru cei dragi ai ei. Cele trei doamne de aici mijlocesc și ele pentru cei dragi. Să luăm aceasta în considerare în timp ce ne rugăm. Acum, să ne plecăm capetele cu toții.

O Doamne Isuse, aceste cereri au fost făcute cunoscute. Biblia spune: „*Faceți cunoscute cererile voastre în adunarea sfinților.*” Aici se află cei care se roagă pentru cei dragi, care sunt foarte bolnavi, unii au probleme mintale, negând că există un Dumnezeu viu și alte lucruri. Aici este sora noastră cu piciorul luxat într-o stare gravă. Tocmai a venit de la spital, în această dimineață; mai este o soră care simte o presiune în spatele capului și o soră care are un șold rupt și a avut un atac. Ele sunt aici, Doamne, își aduc cererile și stau înaintea altarului lui Dumnezeu, fiind unse cu untdelemn, care strălucește pe capetele lor ca să-L reprezente pe Duhul Sfânt. Eu stau în simplitatea cunoștinței pe care o am despre Isus Hristos și Cuvântul Său, și aduc aceste cereri pentru fiecare dintre ele. Doamne, fie ca cererile lor să le fie rezolvate în timp ce-mi pun mâinile peste ele. Doamne, dă-ne aceasta în Numele lui Isus Hristos. Fie ca cererea sorei Gertie să fie rezolvată în Numele lui Isus, de asemenea cea a sorei Bruce, Doamne. Fie ca cererea ei pentru genunchiul și membrele trupului ei să fie onorată. Fie ca cererea sorei noastre care are această problemă în spatele capului ei, să fie rezolvată în Numele lui Isus Domnul și Salvatorul nostru și să fie eliberată. Fie ca Satan să-și ia mâinile din spatele capului ei. Te rugăm și pentru sora noastră care este paralizată și a avut și un atac, ea are și un șold rupt. Doamne, unele dintre aceste cereri pot părea foarte mici, iar unele foarte mari, dar niciuna dintre ele nu este prea mică sau prea mare pentru Tine. Tu ești Dumnezeu peste toate, iar eu mă rog și le aduc înaintea Ta prin rugăciunea credinței, Doamne, în calitate de slujitor al Tău pentru a frânge puterea îndoielii sau orice altceva. Le acord eliberarea în Numele lui Isus Hristos.

Fie ca fiecare să primească exact ceea ce au cerut, fiindcă le eliberăm în Numele lui Isus Hristos. Fie ca ele să primească totul pentru gloria Ta. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Fiecare să primească ceea ce a cerut. Mergeți, primiți binecuvântarea și vindecarea voastră.

Nu există nicio îndoială în mințile noastre, nu-i așa? Nici măcar o urmă de îndoială... Dumnezeu o va face. Credeți cu toții? Dumnezeu o va face. El nu va lăsa nimic nefăcut. El va face exact ceea ce L-am rugat să facă, pentru că El nu poate face altceva și să rămână Dumnezeu. Înțelegeți? Dacă nu ne vom îndoii, El ne va onora cererile. Nu uitați să vă rugați pentru cineva care chiar are nevoie de rugăciune. Știți despre cine este vorba? Despre mine. Da. Eu sunt cel care are nevoie de rugăciune. Stau în spărtură acum și merg într-o mare și lungă serie de adunări în California, Oregon, Washington și Oklahoma, dar și în alte locuri. Vor veni și oameni din Canada și din alte locuri, și trebuie să stau la mijloc între neînțelegerile dintre predicatori, opiniile lor și puterea diavolului, iar timpurile de sfârșit se apropie.

Zilele trecute, a venit cineva la mine acasă. Este vorba de o doamnă din Germania și de o altă persoană care a venit din altă parte. Au spus că le-a spus Domnul să vină, și spuneau aceasta și cealaltă. Cineva a venit trecând strada și mi-a zis: „Cum poți suporta așa ceva?” Vedeți? „Oh, este harul Său”, am răspuns eu. Amin.

Apoi, a trebuit să urc într-un avion și să zbor toată noaptea până în California sau în Arizona, Florida. M-am întors și am intrat într-o furtună. Diavolul a încercat să prăbușească avionul, dar Domnul ne-a adus înapoi. Apoi, în dimineața următoarea, ieri, trebuia să plec în Bakersfield, California, la urgența unui predicator, dar pur și simplu nu am putut pleca; aceasta este tot. Apoi, vedeți, ajungi într-un loc în care nu mai știi unde să mergi de acolo, înțelegeți? Aici avem unul, aici altul și altul și altul și altul, știți ce vreau să spun. Atunci unde să merg? Unii se simt răniți dacă nu merg la ei, dacă nu merg să-i văd deloc. Înțelegeți? Dar nu pot să-i văd pe toți. Așadar, trebuie să aștept să văd felul în care sunt călăuzit, apoi să plec.

Voiam să-i fac un compliment păstorului nostru. Seara trecută am mers la urgență pentru fratele Wood și Charlie. Era chiar în jurul miezului nopții. Acolo era o doamnă pe moarte, surorile ei și alte suflete erau acolo. Ea fusese inconștientă de ceva timp, dar s-a trezit și l-a acceptat pe Domnul Isus. Apoi, a trebuit să conduc un alt bărbat la Domnul Isus, jos în Florida, un păcătos. Trebuie să fii predicator ca să înțelegi toate orele nopții, urgențele și toate celelalte lucruri. La spital am auzit cele mai frumoase comentarii la adresa păstorului nostru: despre faptul că merge acolo, îi vizitează pe oameni, se roagă pentru bolnavi și este credincios la postul de datorie. Eu apreciez foarte mult faptul că am aici, peste această turmă, un slujitor al Domnului care este credincios la datorie. Cu siguranță și voi îl apreciați. Există o cale prin care putem exprima aceasta mai mult (înțelegeți?) față de un slujitor credincios al Domnului.

Cineva m-a întrebat cu puțin timp în urmă la Chautauqua, la ultima noastră întâlnire: „Frate Branham, cum mergi înainte așa?”

„Aici este Gene Goad, Pat Tyler și mulți alți frați ca și aceștia, care atunci când eu sunt într-o adunare, postesc zile întregi, nu mănâncă nimic, ci se roagă și fac alte lucruri pentru mine. Aceasta este ceea ce mă duce înainte.” Înțelegeți? Aceasta este puterea. Ajutorul vine de la Domnul. Fratele Daulton și mulți alții, mulți prieteni postesc și se roagă, refuză să ia masa și alte lucruri, ci se roagă și postesc.

Dacă fratele Gene, în spate de tot, este pregătit să înregistreze, eu voi... Fratele Neville va continua cu aceste servicii în câteva momente, pentru că vreau să vorbesc puțin.

Dacă va fi cu putință, dacă mă voi putea întoarce, Edith scumpă, auzind că adunarea de ziua ta de naștere este vineri seara, dacă mă voi putea întoarce la timp din Oklahoma, voi fi și eu acolo. În timp ce vom fi plecați, vă rog să vă rugați cu toții pentru noi, și așa cum scrie în Biblie: „*Domnul să vegheze asupra mea și asupra ta (vedeți?) când ne vom pierde din vedere unul pe altul.*” (Geneza 31.49).

Fie ca El să facă aceasta, să vă ocrotească și să vă binecuvânteze, să mă ocrotească și să mă binecuvânteze și pe mine și să ne ajute să trăim cât de mult în slujba Sa, până când ne vom întâlni din nou. Eu voi depinde de rugăciunile voastre în timp ce voi fi plecat pentru a înfrunta vrăjmașul. Așadar, rugați-vă pentru noi. Voi fraților predicatori, frate Humes și frate Beeler și mulți alții care sunteți aici, rugați-vă pentru mine. Voi înțelegeți.

Acum, dorim să deschidem Cartea lui Ioan, la capitolul patru pentru că în dimineața aceasta, cu voia Domnului, vreau să vorbesc, despre subiectul „**Realitățile nepieritoare ale Dumnezeuului Celui Viu**”. Vreau să citesc începând de la versetul 14 până la versetul 23 din capitolul patru al lui Ioan. Vom pătrunde într-o conversație pe care Isus a avut-o cu o femeie la o fântână:
Ioan 4.14-23:

„Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu în veac nu-i va fi sete, ba încă apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.”

„Doamne”, I-a zis femeia, „dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici să scot.”

Du-te”, i-a zis Isus, „de cheamă pe bărbatul tău și vino aici.”

Femeia I-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

„Doamne”, I-a zis femeia, „văd că ești proroc.

Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.”

„Femeie”, i-a zis Isus, „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.

Voi vă închinați la ce nu cunoașteți, noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la iudei.

Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.”

În zilele lui Isus din Nazaret, când El a fost aici pe pământ pășind într-un trup de carne, a găsit oameni care căutau o religie care să le aducă eliberarea. Ei doreau o religie care să-i elibereze de toate relele lor și de vrăjmașii lor, iar creștinismul îndeplinea fiecare lucru pe care-l cereau ei. Creștinismul îndeplinea tot ceea ce aveau nevoie și tot ceea ce cereau. A răspuns la fiecare dintre nevoile lor, dar ei nu L-au primit.

Lucrurile sunt la fel și astăzi. La fel ca atunci, astăzi vedem oameni care caută o religie care să facă ceva pentru ei, care să le aducă o realitate. Adevăratul creștinism răspunde la fiecare dintre aceste provocări, dar ei nu vreau să-l primească. Pur și simplu, nu-L vor. Natura oamenilor de azi... Eu nu vorbesc despre biserica născută din nou, ci vorbesc despre națiune și despre țară ca întreg. Ei nu par să dorească aceasta. Dacă dorești ceva, pur și simplu nu ai liniște până când nu-l obții.

Isus a spus în fericiri: „*Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați*” (Matei 5.6), dacă înfometează și însetează. Astăzi, noi încercăm să le dăm oamenilor ceva ce au nevoie cu adevărat, dar ei nu vor să accepte aceasta.

Pur și simplu nu vor, pentru că atitudinea oamenilor nu s-a schimbat. Dar cu toate acestea, aceasta este exact ceea ce are nevoie lumea de astăzi: este vorba despre credința lui Isus Hristos, despre eliberare de lucrurile de care se tem și sunt îngroziți și de care au nevoie să fie eliberați.

În zilele în care a fost El aici pe pământ, unul din motivele pentru care nu a putut să-L primească pe Isus din Nazaret, să-L creadă și să-și obțină eliberarea, a fost că El era prea neobișnuit pentru ei. El le-a adus eliberarea. Dumnezeu le-a trimis eliberarea, dar a fost atât de neobișnuită pentru ei, încât nu au vrut să o accepte pentru că nu a venit în felul în care erau obișnuiți să accepte credința. Aceste situații le avem și astăzi, este foarte izbitor să vedem această paralelă. Oamenii de astăzi se întrebă: „Unde este Dumnezeul care a deschis Marea Roșie? Unde este Dumnezeul care i-a vindecat pe leproși? Unde este Dumnezeul care i-a eliberat pe cei robiți?” El este chiar aici, dar ei nu vor să-L primească. De ce? Din același motiv pe care l-au avut și ei odinioară. Este prea contrar. Este prea neobișnuit.

Dacă El le-ar fi adus în ziua aceea niște crezuri sau ceva formalitate pe care ar fi trebuit să o respecte, niște ritualuri sau altceva, le-ar fi primit cu bucurie. Dar pentru că El le-a adus în felul în care a făcut-o, oamenii nu au vrut să le primească. Același lucru îl avem și astăzi, este exact la fel. Ei o vor, dar nu doresc să o primească așa cum o aduce Dumnezeu. Însă aceasta este singura cale pe care o are Dumnezeu, prin care o poate aduce, iar noi nu-L putem aduce pe Dumnezeu la nivelul nostru de gândire. Noi trebuie să ne ridicăm la nivelul Său de gândire și să-L întâlnim pe terenurile pe care ni le-a dat El să-L întâlnim. Înțelegeți? Ei vor eliberare.

Fariseii, saducheii, irodienii și ceilalți care mai erau acolo, aveau tot felul de crezuri denominaționale, forme diferite și secte religioase. Unul avea o formă care nu credea în înviere, în Îngeri sau în duh. Alții credeau atât în înviere, cât și în Îngeri sau duh. Alții credeau că trebuie să-ți speli mâinile într-un anumit fel, iar felul în care o faci este exact cum este și astăzi. Dacă ne-am putea ridica și Hristos ar putea veni în astfel de lucruri, oamenii L-ar primi cu bucurie, dar când El vine în puterea învierii Sale ca să-i facă pe oameni să trăiască, să se comporte și să le schimbe atitudinile, să le schimbe căile, să le schimbe felul de a trăi, ei nu vor să

aibă de-a face cu aceasta, ci vor să trăiască așa cum vor ei să trăiască. Ei vor să continue să trăiască în felul în care au trăit întotdeauna, dar cu toate acestea să fie foarte religioși, să meargă la o biserică la care să fie membri astfel încât să poată merge acolo duminică dimineața sau în orice timp vor, să aibă o predică de cincisprezece minute ținută de păstor, și apoi să plece de acolo satisfăcuți că și-au făcut datoria pentru săptămâna aceea. Aceasta este totul, apoi se pot întoarce acasă și în restul săptămânii să facă tot ce vor.

Dumnezeu a făgăduit în zilele Sale ce avea El de gând să facă. Aș vrea să întreb pe oricine, pe un predicator, sau orice ar fi el, de făgăduința pe care a dat-o Dumnezeu bisericii, ce a spus El că vor face ei și ce face adevărata biserică astăzi. Ei nu vor aceasta, nu o vor. Isus L-a adus pe Dumnezeu în viețile oamenilor. Dumnezeu a fost făcut Om. Când S-a născut Isus, Dumnezeu a devenit Om, ca El să poată avea părtășie cu omul și în om, (pentru ce?) pentru a atinge un scop: să-l facă pe om ceea ce este Dumnezeu; nu ceea ce este o biserică, ci ceea ce este Dumnezeu. Isus a venit ca să-L poată prezenta pe Dumnezeu omului. Dar omul nu a vrut aceasta.

Astăzi, Duhul Sfânt vine într-o formă în care să-L prezinte pe Dumnezeu omului, dar omul vrea să meargă la biserică. Aceasta scufundă gândirea sa pentru că nu o poate pătrunde. Noi trebuie să învățăm că Dumnezeu nu poate fi cunoscut printr-o gândire intelectuală. Dumnezeu poate fi cunoscut prin nașterea din nou, prin Duhul Sfânt, nu printr-o altă cale. Isus, Biblia a spus clar că *„Niciun om nu-L poate numi pe Isus, „Hristosul” decât prin Duhul Sfânt.”* Astfel, dacă nu ați primit niciodată Duhul Sfânt, voi nu știți că El este Hristosul pentru că aceasta este singura cale prin care se descoperă. Voi nu sunteți întorși la Dumnezeu până când nu primiți Duhul Sfânt. Așa spune Biblia. După ce Petru a fost salvat și sfințit, i s-a dat putere să scoată duhurile necurate și să predice Evanghelia, dar Isus i-a spus clar că el încă nu era întors la Dumnezeu până când nu avea să primească Duhul Sfânt. El i-a spus: *„După ce te vei întoarce la Dumnezeu, să-i întărești pe frații tăi”*. El i-a spus aceasta în noaptea când a fost vândut. Atunci Petru nu era încă întors la Dumnezeu. Niciun om nu este întors cu adevărat până când nu este schimbat, până când nu moare față de el însuși și Duhul Sfânt preia controlul lui. Dar ei nu vor să o facă.

Duhul Sfânt nu Se va purta necuviincios într-un om și cuviincios în altul, ci îl va face pe fiecare om să aibă caracterul Lui (înțelegeți?) pentru că este un Duh care ne conduce. Ne face să ne supunem naturii Sale. Noi nu ne vom supune naturii noastre, ci ne va determina să ne supunem naturii Sale. Duhul Sfânt ne va face să trăim și să iubim. Oh, cum veți iubi să renunțați la lucrurile lumii când vine înăuntru Duhul Sfânt! Cum vă curăță și vă spală punând în voi dorința de a-L urma pe El, să însetați și să înfomețați pentru mai mult. El aduce realitățile.

Când Dumnezeu l-a pus pe om aici, în zilele Domnului Isus, El le-a dat oamenilor o adevărată hartă către puterea Sa. O hartă este ceva care vă spune în ce parte să vă îndreptați. Când vreți să mergeți undeva... Când noi vom pleca în zilele următoare... Am călătorit în această țară atât de mult încât soția mea și cu mine suntem uimiți când ne gândim la aceasta. Puteți spune unde vreți să mergeți, iar eu vă pot spune drumul care duce acolo, iar în cincisprezece minute veți ajunge de aici în California. Nu am greșit niciodată în... Uneori am nimerit exact cum am calculat după timpul meu de condus și media de condus. Eu am mers încolo și înapoi, în sus și în jos, și din nou încolo și înapoi, până când am învățat totul. Aceasta este felul în care dorește Dumnezeu să cunoaștem Cuvântul Său. Noi știm aceasta. Noi am călătorit prin El, L-am testat, L-am încercat și știm unde ne conduce. Harta Sa este Biblia Sa. Biblia este Harta care ne conduce la puterea lui Dumnezeu; credința ne conduce la putere iar puterea produce făgăduința. Noi avem nevoie de putere.

În urmă cu câteva zile când sora Wood, soția mea și cu mine stăteam în cameră vorbind despre botez... aici sunt atât de mulți frați scumpi pentru care suntem recunoscători lui Dumnezeu că ne-a dat Duhul Sfânt. Fratele Willard Collins de acolo din spate, fratele Hickerson și soțiile lor, fratele Charlie Cox și soția sa și fratele Mike Egan din spate, oh, și mulți mai mulți care au primit Duhul Sfânt! Acesta a început să fie un subiect de discuție printre noi. Fie ca El să ne învioreze atât de mult încât vom căuta, vom flămânzi și vom trage din realitățile lui Dumnezeu.

Dumnezeu este real. Unde ne duce Harta? Ei ar fi trebuit să știe. În zilele în care a fost Isus pe pământ, El le-a spus: „Fățarnicilor...” El le-a spus: „*Puteți să deosebiți*

bine fața cerurilor. Când spuneiți că cerul este roșu și posomorât știți că mâine vremea va fi rea și este adevărat, puteți distinge fața cerurilor, dar semnele timpului nu le puteți discerne. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut ziua Mea...”

Nu a spus Biblia că aceste lucruri se vor întâmpla când va veni El? Nu a profețit Isaia despre aceasta? Nu au vorbit Ieremia, Ezechiel și alți profeți despre aceasta, despre tot, despre acea Hartă care duce la acea singură destinație? Dar când a venit El, ei au umplut bisericile cu crezuri și nu au mai văzut realitatea scopului pentru care a venit El: pentru a-L aduce pe Dumnezeu în om, pentru a-L pune pe Dumnezeu în om și pentru a-l uni din nou pe om cu Dumnezeu.

Chiar și Iov a spus în zilele necazului său: *„Oh, dacă L-aș putea vedea...”* Cu alte cuvinte: *„Dacă aș putea merge la Casa Sa și să bat la ușa Sa, dacă aș putea găsi pe cineva care să stea în spărtură pentru mine... Știu că nu am păcătuit, știu că sunt neprihănit. Știu că nu am făcut nimic pentru că stau pe o ardere de tot”,* dar îi lipsea realitatea. El avea forma, dar îi lipsea realitatea. *„Oh, dacă L-aș putea găsi pe Cel ce-Și poate pune mâinile peste un om păcătos”* și să-i aducă realitatea.

Iov era un profet al lui Dumnezeu și stătea acolo scărpinându-și bubele, iar Duhul Domnului a venit asupra lui, fulgerele au sclipit, s-au auzit tunetele, și el a strigat: *„Știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va arăta pe pământ; cu toate că viermii îmi vor distruge trupul, ochii mei Îl vor vedea pe Dumnezeu.”* Iată realitatea. *„El va veni într-o zi.”* Bătrânii patriarhi au așteptat cu nerăbdarea aceasta...

Isus a spus: *„Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut Ziua Mea.”* El a venit ca să-l unească pe om cu Dumnezeu. Un înger nu ar fi putut s-o facă; nimeni nu ar fi putut s-o facă în afară El. El a venit ca să-L facă pe om și pe Dumnezeu una, și a spus: *„În ziua aceea, veți ști că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine; Eu sunt în voi, și voi în Mine.”* El a venit ca să-L aducă pe Dumnezeu și pe om împreună; omul a fost un ajutor al lui Dumnezeu devenind el însuși un dumnezeu al pământului. Așa este. Prin păcat, omul și-a pierdut originea, iar sângele caprelor și al boilor nu

a putut face ispășirea acestui păcat, dar Sângele lui Isus Hristos a putut s-o facă. Vedeți, El arată Harta. El a dovedit-o. Harta a condus exact la aceasta. *„Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine. Dacă ați fi cunoscut Cuvântul...”*

Când L-a întâlnit Satan, a încercat să-L devieze. Satan a luat harta și l-a spus: „Aici scrie așa, aici scrie așa.” Dar El i-a răspuns: „De asemenea este scris...” Oh, există atâtea devieri, aceasta, aceea sau cealaltă! „Oh, cât timp faci aceasta...” Nu este așa. Voi trebuie să-L găsiți pe Dumnezeu într-o relație și o experiență personală. Dacă pretindeți că o aveți și continuați să trăiți pentru lume, ceva este în neregulă. Diavolul v-a deviat la o scriptură greșită. Dacă urmați Harta și ea spune: „mergeți pe aici și pe aici”, să mergeți pe acolo.

Dacă Fapte 2.38 spune: *„Pocăiți-vă și fiți botezați în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor”*, și nu a luat-o la stânga trebuie să faceți și voi așa. Nu-mi pasă cum este el, voi trebuie să urmați calea. Dacă El a spus: *„Făgăduința este pentru voi și pentru copiii voștri”*, aceasta nu s-a referit la o epocă care a trecut. *„În orice număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru”*, este ceea ce spune Biblia. Aceasta este Harta lui Dumnezeu, iar noi trebuie să o urmăm. Calea este marcată. Voi spuneți: „Cum voi ști că sunt pe ea?” Urmele pline de Sânge ale Domnului Isus au făcut calea, iar apostolii au clădit pe aceeași temelie și Duhul Sfânt i-a condus. Urmăriți Harta!

În urmă cu câteva seri, cineva a zis: „Sub darul deosebirii, fratele Branham are dreptate, dar când este vorba despre teologia sa, el este complet în afară.” Orice om știe că Biblia învață că cuvântul „profet” înseamnă „un descoperitor al Cuvântului”. Învățătorii pot învăța Cuvântul, dar când vedeți ceva care vine și este supranatural, când vedeți descoperirea gândurilor, aceasta dovedește că este Adevărul. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Când Isus din Nazaret a fost pe pământ, oamenii îl urmau de multe ori pentru pești și pâini sau pentru orice puteau obține de la El. El le-a îngăduit aceasta și popularitatea Sa a început să crească foarte mult dintr-o dată. Dar într-o zi, după ce hrănise cinci mii de oameni, a mers de cealaltă parte a apei. În spatele Său s-a

adunat un grup care Îl urma, iar El a zis: „De ce ați venit? Voi nu ați venit din cauza minunii, ci din cauza peștilor și a pâinilor pe care i-ați mâncat.” Unii dintre ei credeau că ratează ceva dacă nu merg să vadă ce face El. Dar au atins aceasta? Nu, domnilor.

Apoi, în același capitol 6 al lui Ioan, Isus a început să așeze Evanghelia, iar ei s-au simțit jigniți. Din acel timp, popularitatea Sa a început să scadă, să descrească, „El nu mai era Același”. Este la fel ca și cum un predicator modern sau altcineva ar spune: „Așteaptă o clipă! Prin predica ta, îi jignești pe oameni. Nu trebuie să faci aceasta.” Un predicator modern ar spune: „O, da, ar fi mai bine să văd ce spune crezul.” Vedeți? Poate ar fi mai bine să văd ce spune biserica despre aceasta pentru că s-ar putea să mă dea afară.”

Domnul nostru nu a procedat așa. Domnul nostru a venit ca să facă voia lui Dumnezeu. El a urmat Cuvântul, și oricine Îl are pe Dumnezeu în el, va urma aceeași cale. S-a oprit El? Nu, domnilor. Da, popularitatea Sa a început să scadă. Mulți nu au mai mers cu El, ci s-au îndepărtat.

În capitolul următor vedem că mulți alții s-au întors de la El, iar în următorul capitol, alții. Unde era El? Pe drumul spre Calvar. Dar s-a oprit? Nu, domnilor. El nu a făcut niciodată compromis cu Cuvântul lui Dumnezeu, ci a mers drept pe cale. El a urmat Harta. Înaintea Lui era așezat un drum, iar El trebuia să pășească pe acea cale. Fiecare creștin născut din nou are un drum așezat înaintea lui, iar voi trebuie să urmați acel drum. Dumnezeu îl marchează. Este marcat de Sânge, iar Duhul trăiește întotdeauna în Sânge pentru că Viața vine prin Sânge; celula de Sânge este celula de Viață. Atunci, să-L urmăm pe El și vom vedea cum ne va direcționa Harta, ne va arăta încotro vom merge. Întotdeauna a fost așa. Este calea dată de Dumnezeu pentru noi. Cuvântul este calea dată de Dumnezeu.

Când un om ajunge într-un loc în care vede Scriptura, dar din cauza popularității, din cauza unei afinități a bisericii, din cauză că poporul său nu-i îngăduie să predice aceasta, nu va merge niciodată mai departe cu Dumnezeu.

Voi trebuie să vă întoarceți înapoi și să luați acel Cuvânt, indiferent ce este. Dacă nu faceți aceasta, ați deviat undeva și vă veți scufunda în pământurile mlăștinoase ale păcatului. Eu provoc orice persoană. În librăria mea de acasă, am tot felul de istorioare vechi pe care le cunosc „Părinții pre-niceeni”, „Scrierile antice ale lui Iosefus”, „Cele două Babiloane” ale lui Hislop, „Cartea martirilor” a lui Fox și multe, multe alte scrieri vechi. Nu a existat niciodată un timp în care o biserică a ajuns într-un loc în care s-a oprit la propriul ei crez, iar Dumnezeu a ridicat-o din nou. Ea s-a scufundat chiar acolo în pământul mlăștinos. Așa este. Nu a mai propășit niciodată duhovnicește, nu a mai făcut-o niciodată și nici nu o va mai face, pentru că nu este Programul lui Dumnezeu.

Programul lui Dumnezeu este Duhul Sfânt, este calea dată de El pentru a face lucrurile. Acum, observați. Programul lui Dumnezeu este întotdeauna o cale persecutată. Acesta este motivul pentru care nu o vor oamenii. În zilele lui Noe, ei au avut o religie, au avut-o timp de două mii de ani, așa cum am avut noi creștinismul. Acolo au existat critici așa cum există și astăzi. Și ce s-a întâmplat în zilele lui Noe? Noi vedem că Noe a stat în acea singură ușă a corabiei și a construit o arcă ce era contrară la orice imaginație umană. Nu plouase niciodată, nu s-a văzut niciodată un nor pe cer, dar Dumnezeu a spus că va ploua. Acela era Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a spus: „Pregătește o arcă”, iar Noe a pregătit o arcă și a stat în acea singură ușă predicând salvarea. Aceasta este singurul remediu pentru salvare. Ce umbră este pentru ziua de azi! Există o singură Ușă care conduce la Dumnezeu, iar acea Ușă este Hristos. Hristos este Duhul Sfânt care trăiește în noi, iar noi stăm în Ușa corabiei lui Dumnezeu, a Duhului Sfânt și predicăm: „Aceasta este calea”, aceeași cale pe care au venit și alții. Noe era calea dată de Dumnezeu.

În zilele eliberării din Egipt, Moise era calea lui Dumnezeu (înțelegeți?), o slujbă supranaturală, o cale. Vedeti, Noe avea ceva ce era diferit, avea o religie care era diferită de restul; el avea Cuvântul lui Dumnezeu. Dar oamenii nu erau obișnuiți cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ei aveau crezurile lor, aveau ceea ce voiau. Așadar, ei ascultau de crezurile lor, nu de Cuvânt. Dar Noe avea Cuvântul. Moise a avut Cuvântul. Indiferent de ceea ce aveau restul, Moise îl avea pe „Așa vorbește Domnul.” Priviți. Ce dovedea aceasta? El a făcut semne și minuni, iar fiecare semn și minune avea un glas. Dumnezeu a spus: „*Dacă nu vor asculta glasul primului*

semn, vor asculta glasul celui de-al doilea semn.”

Oamenii din ziua de azi urmează minunile, așa cum s-a întâmplat în zilele Domnului Isus. „Oh, poate El face ceva ce este puțin diferit. Nu am mai văzut aceasta. Să vedem dacă poate face această deosebire. Să vedem dacă o poate face.” Vedeți, acesta este felul în care procedează El. Ei L-au urmat numai pentru pești și pâini, dar când vine vorba despre pocăință, despre botezul în Numele lui Isus Hristos și primirea Duhului Sfânt, nu și-ar pune degetul pe aceasta. Așa este. Apoi vă condamnă. Tot așa L-au condamnat și pe Isus. Ei au zis: „Oh, Tu predici contrar acestora”, dar aceasta nu L-a oprit. El a mers mai departe.

Un mare predicator și-a pus zilele trecute mâinile peste mine și a zis:

„Mă voi ruga pentru tine, frate Branham ca să nu mai spui niciodată nimic despre felul în care trăiesc oamenii din aceste biserici. Frate Branham, tu îi vei face... tu îi vei determina să se mânie pe tine.”

„Cum mă pot abține de la aceasta, când Duhul care este în interiorul meu și sufletul meu strigă împotriva acestor lucruri?”

„Eu nu spun nimic împotriva”, a răspuns el.

„Tu nu o poți face pentru că îți vor fi dați milioane de dolari și trebuie să pui mâna pe ei. Eu nu am nevoie de ei.”

Singurul lucru de care am nevoie este puterea învierii Domnului. Aceasta este tot ceea ce avem nevoie, de Duhul. Stați pe adevăr. Nu-mi pasă câte denominațiuni se ridică împotriva lui, El este încă Cuvântul lui Dumnezeu. *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece. Oricine scoate sau adaugă ceva la această Carte, i se va lua partea de la Pomul Vieții.”* Cred că acesta este felul în care spune

Harta. Aceasta este calea lui Dumnezeu. Moise a avut semnele. El a dovedit că era slujitorul lui Dumnezeu.

Lui Dumnezeu întotdeauna îi place să lucreze prin oameni. Este programul lui Dumnezeu să lucreze prin oameni. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Dumnezeu lucrează prin oameni. El l-a făcut pe om ajutorul Său pe pământ; l-a făcut un dumnezeu mai mic decât El. Am parcurs aceasta recent în învățătura din Geneza 1.26, când El era El, Elah, Elohim, Cel care există prin Sine Însuși. În El erau atributele de Tată, Fiu, Duh Sfânt: nu trei dumnezei, ci trei slujbe în El, faptul că El avea să locuiască în aceste slujbe. El era Salvator, El era Împărat, El era Dumnezeu. Toate aceste lucruri s-au arătat, sunt atributele lui Dumnezeu (înțelegeți?), dar acolo, în El la început...

Când Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a pus pe pământ ca un dumnezeu mai mic. Isus a confirmat aceasta când a spus: „Nu este scris în legea voastră că voi sunteți dumnezei? Iar dacă El i-a numit dumnezei pe cei la care venea Cuvântul lui Dumnezeu (care erau profeții), de ce Mă condamnați când spun că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu?” El a spus aceasta. Vedeți? Dar ei nu au putut înțelege. Vedeți? Omul a fost pus aici să stăpânească pământul, avea totul sub controlul său, iar ceea ce a pierdut Adam, a restaurat Isus. El a oprit natura. El a înviat morții. El a făcut totul, iar Biblia spune că *„astăzi, lumea geme așteptând manifestările fiilor lui Dumnezeu”*, pentru ca Dumnezeu să intre din nou în copiii Săi, în realitate, pentru a face lucrurile reale. Aceasta îi uimește pe oameni.

Dacă Satan nu poate ține Adevărul departe de oameni, face din ei fanatici; îi aruncă într-o parte sau alta, iar ei iau tot felul de lucruri, sânge, ulei și senzații, care nu sunt biblice. Voi să stați pe tipar. Stați pe cale. Stați cu Scriptura, nu o părăsiți. Isus a venit pentru ca omul să nu fie înșelat și să meargă pe lângă cale, ci să stea exact în Cuvânt. Marele apostol Pavel a spus: *„Dacă un înger din cer ar veni să predice o altă Evanghelie decât cea care v-a fost predicată, să fie anatema.”* Da, domnilor. Satan a venit în grădina Eden ca un înger de lumină și a vorbit cu Eva. El nu a negat niciodată nimic, ci a spus: „Așa este. O, cu siguranță, Dumnezeu a spus aceasta, dar știi, veți avea mai multă lumină!” Astăzi avem atât de multe lumini ale Evei și lumini ale Satanei (înțelegeți?), lucruri, iar Biblia spune

că în zilele din urmă, diavolul își va face îngeri de lumină. Toate aceste crezuri și denomițiuni, toate aceste lucruri false care merg mai departe, și nu au nimic din Biblie. Așa este.

Stați pe cale! Mergeți pe calea pe care mergeau apostolii; mergeți cu Cuvântul pe care L-au predicat ei. Trăiți-L. Mărturișiți: „Știu că acesta este Adevărul”. Semne în ultimele zile, Dumnezeu care trăiește în om. Este programul lui Dumnezeu. Dumnezeu trebuie să găsească pe cineva în care poate avea încredere, pe cineva în care Se poate încredere, și care poate avea încredere în Dumnezeu, care îl poate crede pe El. Credeți aceasta, nu-i așa? Cu siguranță. Dumnezeu trebuie să găsească pe cineva în care să-și pună încrederea.

Astfel, când va găsi un om în care să-și pună încrederea și puterea, un om care urmează drumul, care va urma Harta cu exactitate (înțelegeți?) și va merge înainte până va ajunge în locul în care va primi puterea, credința îl va conduce la aceasta pentru că el are credință în Cuvânt. Îl va conduce la făgăduință, îl va conduce la putere, iar puterea îl va conduce la făgăduință. Și ce va face când va ajunge la făgăduință și va începe să se manifeste? Va orbi ochii necredincioșilor, a căldiceilor, a fraților care servesc un crez. Așa este.

Aceasta este ceea ce a făcut atunci, în zilele lui Isus. El a spus: „Dacă nu aș fi venit, nu ați fi cunoscut păcatul. Dar Eu sunt aici... (Amin), și acum, când Eu sunt aici, nu aveți nicio scuză.”

Dacă Dumnezeu a făgăduit că-L va trimite pe Duhul Sfânt în zilele din urmă și vor avea loc aceste lucruri, v-ați fi putut îndoi; dar acum, când El a venit și a făcut aceasta, lumea nu mai are nicio scuză. Aceasta a tunat de la o margine la cealaltă a unei națiuni, din loc în loc, până când a acoperit pământul. Așa este. Ei nu mai au nicio scuză. Ei nu ar fi cunoscut aceasta dacă Dumnezeu nu ar fi venit să o aducă, dar El a adus-o la noi, este o realitate, realitatea de a urma Cuvântul, de a urma Adevărul. Stați cu aceasta!

„Oh, eu merg aici la biserica baptistă”, și ei spun: „Noi avem adevărul.” Metodistii spun: „Noi avem adevărul”. Acum, care dintre voi îl aveți? Ambele sunteți diferite, dar care are adevărul? Mergeți jos la Adventiștii de ziua a șaptea și ei vor spune: „Noi avem adevărul”. Mergeți la Biserica lui Hristos: „Noi avem adevărul”. Dar este o singură cale care este Adevărată, iar aceasta este să stați cu Cuvântul. Cineva s-a îndepărtat undeva de Cuvânt. Au luat o porție din Adevăr, dar după aceea au mers și au făcut o deviație. Au luat-o pe calea bună, dar apoi au deviat. Stați cu Cuvântul! Vorbiți-le despre botezul în Numele lui Isus Hristos și ei vor spune: „Oh, nu este nicio diferență.” Ba este o diferență. Pavel le-a poruncit oamenilor să fie botezați din nou în Numele lui Isus Hristos. El a spus: „*Dacă un înger din cer spune altceva, să fie anatema.*” (Galateni 1.8). Este o diferență.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi spus: „Îmi voi da jos pălăria în loc de încălțăminte. Este greu să-mi dezleg încălțăminte, așa că îmi voi da jos pălăria și voi arăta respect”? Dumnezeu a spus „Încălțăminte”. Deci, Dumnezeu cere încălțăminte, nu pălăria: El a spus: încălțăminte. Dumnezeu poruncește să fie împlinit fiecare Cuvânt al Său până la literă, și așa trebuie să fie. Voi trebuie să faceți ceea ce spune El pentru că nu va trece nicio iotă din Acesta. „*Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece*”. (Matei 24.35). El trebuie să rămână. Nici măcar o iotă din El nu va trece; Totul trebuie să fie împlinit.

Omul este apostolul lui Dumnezeu, cel prin care lucrează Dumnezeu. Ce se întâmplă când omul primește Adevărul, merge pe calea cea bună și începe să propășească găsind aceste realități? Fratele necredincios se uită la el și nu poate accepta aceasta pentru că dacă o face trebuie să părăsească biserica, iar dacă va părăsi biserica, va rămâne singur. Un predicator mi-a spus, chiar după interviul de acolo: „Privește aici.” Eu le spuseseam pe platformă: „Dacă sunt atât de greșit, aici sunt sute de predicatori. Să vină cineva și să mă învețe ce este bine.” Ați văzut pe cineva venind? Nici nu veți vedea pentru că nu este acolo. (Fratele Branham lovește în amvon).

Este un predicator, un predicator minunat, dar nu-i voi spune numele. El este un frate scump, a venit la mine și mi-a spus:

„Frate Branham, poți merge cu siguranță înainte cu slujba ta și să faci aceasta, dar dacă o acceptăm, biserica noastră ne va da afară, și atunci unde vom merge?”

„În Locul ascuns al Celui ce există prin Sine Însuși, Isus Hristos. Acolo este locul în care trebuie să mergeți. Mergeți în Hristos”, i-am răspuns eu.

„Păi, slujba noastră...”

„Slujba voastră nu este mai mare decât slujba oricui, dacă este în Hristos, indiferent de unde va trebui să plecați.”

„Păi, dacă voi boteza așa, mă vor da afară din biserică”.

„Cu mine au făcut aceasta. Atunci ce diferență mai este?”

Continuați să mergeți pe cale! Urmați pașii. Continuați să mergeți cu aceasta, indiferent ce spun ei.

Saul avea o armată antrenată, o mare armată intelectuală. Așa cum am predicat aici cu ceva timp în urmă, ei nu l-au vrut pe Samuel. Ei aveau acea armată mare. O, cu siguranță! Samuel i-a adunat înainte ca ei să-și aleagă împăratul. Dumnezeu era Împăratul lor și El este și Împăratul nostru. De ce dorim altceva în afară de Dumnezeu? De ce ar dori un creștin să fie condus de altceva în afară de Duhul Sfânt? Eu nu știu, nu pot înțelege. Samuel i-a chemat și le-a zis:

„Vreau să vă spun ceva. V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit?”

„Nu”.

„V-am luat vreodată banii? V-am cerut vreodată bani?”

„Nu, nu ne-ai cerut bani, și tot ce ne-ai spus, Domnul a împlinit întocmai. Noi știm aceasta.”

„Atunci, de ce-L respingeți pe Dumnezeu și vreți un împărat? De ce vreți să fiți ca lumea?” Aceasta este ceea ce fac penticostalii astăzi. Ei vor să facă giganți intelectuali, vor să scoată puterea din biserică, vor să facă o denominațiune să crească, să aducă mai mulți membri. Acestea sunt absurdități, iar când un om este legat de un crez, când face aceasta, Îl îndepărtează pe Duhul Sfânt de el; El va trebui să cedeze undeva. Duhul Sfânt va merge mai departe, dar omul nu va putea s-o facă din cauza crezului său.

Bineînțeles că Saul și-a antrenat armata. O, vai! Armata sa de israeliți știau să arunce cu sulița din orice poziție sau să facă altceva, dar într-o zi a venit un provocator, bătrânul Goliat. Fraților, atunci a fost nevoie de mai mult decât de un antrenament intelectual. Era nevoie de un om care știa ceva despre supranatural, iar Dumnezeu avea un astfel de om. Mulțumim Domnului pentru aceasta. Dumnezeu are întotdeauna pe cineva. El are întotdeauna. El a avut un bărbat peste care a putut să-și pună mâinile: un băiețandru roșcovan, care nu însemna foarte mult, dar când a venit acolo sus a spus: „Vreți să-mi spuneți că ați îngăduit ca acel filistean să sfideze armata Domnului?” Acolo era și Saul, al cărui cap și umeri erau deasupra lui. Tot antrenamentul lui intelectual nu a făcut niciun bine.

Bisericile au făcut aceasta. Ei s-au îndepărtat de Duhul Sfânt, de puterea lui Dumnezeu. Ei s-au îndepărtat de conducerea Duhului. Astăzi avem și noi fii ai lui Chis printre noi. Zilele trecute, am avut unul dintre uriașii noștri în Africa, și acolo a fost provocat de un mohamedan cu privire la Scriptură. Ce s-a întâmplat? A luat apă ca și celălalt fiu al lui Chis; nu vreau să-l jignesc pe fratele nostru.

Ei l-au adus pe micuțul David acolo, iar el a zis: „Eu nu știu nimic despre sulile și antrenamentele voastre intelectuale, dar știu un lucru. Eu am mers după o oaie care a fost luată de vrăjmaș, iar Dumnezeu mi-a îngăduit să o aduc înapoi. Cu atât mai mult, El îmi va îngădui să-l aduc aici pe acest filistean netăiat împrejur.”

Ceea ce avem nevoie noi astăzi sunt bărbați și femei care doresc o realitate (Aleluia); nu un crez, ci o realitate. De aceasta are nevoie lumea astăzi, nu de crezuri și alte lucruri, ci de realități în Dumnezeu. Lumea nu le dorește, ei nu vor să le accepte, dar biserica trebuie să le aibă. Dumnezeu vrea ca voi să le aveți pentru că El este Dumnezeul realităților. Da, domnilor.

Seara trecută, am mers cu câțiva prieteni care sunt aici, să vedem filmul „Samson și Dalila”, o producție Cecil B. DeMille. Am auzit foarte multe despre el și m-am gândit să merg să-l văd. Când l-am văzut, am început să mă întreb ce a văzut Dumnezeu într-un om ca Samson, în zilele judecătorilor? Vedeți, Dumnezeu îi folosește pe oameni. Credeți aceasta? Dar el poate să-i folosească numai atunci când îi poate găsi, când poate găsi pe cineva pe care-l poate folosi.

În zilele judecătorilor, a existat o perioadă în care nu a putut găsi pe nimeni. Singurul lucru pe care l-a putut face a fost să ridice pe cineva, iar el mergea într-o direcție; apoi a ridicat pe altcineva și a mers în altă parte. Nu a avut niciun om în care să-și pună încrederea în mod absolut, iar eu m-am întrebat ce a văzut în Samson? Samson era ca mulți dintre liderii noștri de astăzi, un afemeiat care urmărea femeile din loc în loc și mergea după ele. Ca mulți dintre liderii noștri de astăzi, ca mulți dintre cei care au făcut compromis cu Cuvântul. Ei au lăsat o femeie să-i conducă și le-a pus să fie predicatori sau lucruri ca acestea. Oh, Dumnezeule!

Vreau să-l întreb pe orice bărbat să-mi spună unde avem în Scriptură o femeie predicator? Eu pot să vă dovedesc cu Vechiul Testament, așa cum a spus și Pavel: „Așa cum spune Legea”. Ieri m-am uitat la cronologia Vechiului Testament și am găsit că ei aveau păzitori speciali pentru ca nicio femeie să nu poată intra nici măcar în a doua sau a treia curte și să nu fie lăsată singură la altar. Ei aveau

păzitori speciali în Templu pentru a ține neamurile afară de aceste locuri, urmau femeile, apoi Leviții, și Sfânta Sfintelor. Ei nu puteau intra nici măcar în a doua Curte. Așa este.

Dar astăzi am făcut din femeie idolul nostru. Prea mulți dintre liderii noștri au lăsat femeile frumoase și lucruri ca acestea, să-i convingă, au lăsat ca frumusețea femeii spirituale, biserica...

Voi știți că femeia este un tip al bisericii. Noi suntem Mireasa. Biserica este Mireasa, dar există multe mirese. Ei le lasă pe femei să-i ispitească. Predicatorii de astăzi le lasă pe biserici să-i tragă de la Adevăr. Și ce face ea? Ea îi taie părul, îi taie puterea pentru că are calea ei. Eu nu sunt împotriva surorilor mele. Dacă Dumnezeu i-ar fi putut da omului ceva mai bun decât o soție, ar fi făcut-o, dar nu toate femeile sunt soții, nu toate femeile sunt mame. Nu toate cele care au copii sunt mame. Am văzut unele femei și pot spune că așa avea mai mult respect pentru un câine decât pentru ele, deoarece își lasă copiii, merg pe străzi și umblă în aceste haine imorale.

Am văzut bărbați care mergeau în josul străzii. Ieri, am mers jos după ceva și am văzut bărbat după bărbat, care mergea în josul străzii cu tânăra lui soție drăguță, îmbrăcată cu acele haine; arăta oribil. Acela nu este un bărbat, ci este un pământal. Oricine își lasă soția să se îmbrace așa, nu este un bărbat. Oh, poate are mușchi; acesta este o brută, un animal. Un bărbat este un caracter.

Isus, Cel mai mare Bărbat care a trăit vreodată, nu era înalt de statură, nu avea nimic să te atragă, dar pe pământ nu a existat niciodată un Caracter ca Isus Hristos. Am văzut bărbați care cântăreau două sute cincizeci de pounds, dar nu aveau un gram de bărbăție în ei. (Spațiu gol pe casetă). Uneori, nu au nici măcar simțământul unui cal sau inteligența unui cal. Caii ar ști mai bine. Da, acesta este adevărul. Lăsați un cal să se apropie de o femelă și veți vedea ce se întâmplă. Calul are un simțământ mai bun. Înțelegeți? Dar omul nu are mai multă înțelepciune decât un cal când este vorba de mai multe ființe.

Noi numim scroafa, scroafă, iar cățeaua, cățea, dar multe din aceste femei cu fețele frumoase sunt de zece milioane de ori mai josnice în ochii lui Dumnezeu decât o cățea sau o scroafă. Așa este. Aceasta sună direct; acesta este motivul pentru care oamenii nu-L plac. De aceea când Isus le-a spus adevărul, ei l-au întors spatele. Dar a venit ceasul, și este aceasta, când Tatăl dorește ceva care să l se închine în Duhul, să umble în Duhul, să trăiască în Duhul și să spună Adevărul. Adevărul fie eliberează, fie leagă. Dacă sunteți legați, nu sunteți liberi, iar dacă sunteți liberi, nu veți trăi așa. Voi spuneți: „Păi, eu am Duhul Sfânt!” Și încă trăiți așa cum trăiți? Cu voi s-a întâmplat ceva. Niciodată nu ați avut Duhul Sfânt care S-a coborât în ziua de Rusalii pentru că v-ar fi făcut diferiți. „Eu nu cred în vorbirea în limbi, nu cred în vindecarea divină, nu cred în aceste lucruri”. Atunci, niciodată nu ați avut Duhul Sfânt care S-a revărsat de Rusalii. Cu siguranță nu.

Cum ați fost botezați? „Eu am fost botezat”. Cum, în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh? Nu-i de mirare că acționați așa cum o faceți. Înțelegeți? Pavel a zis: „*Ați primit Duhul Sfânt când ați crezut?*” „Noi am crezut deja. Noi suntem bapțiști”, au răspuns ei. Citiți Fapte 19 ca să vedeți dacă nu este așa. „Noi suntem bapțiști, am fost botezați de către Ioan, același bărbat care l-a botezat și pe Isus.” Dar el a zis: „Aceasta nu va funcționa. Trebuie să veniți să fiți botezați din nou dacă vreți să aveți Duhul Sfânt.” Puteți avea ceva care pare ca El, ceva care acționează la fel, dar nu este adevăratul Duh Sfânt pentru că voi trebuie să veniți să fiți botezați în Numele lui Isus Hristos.” Iar când au făcut aceasta, el și-a pus mâinile peste ei, iar Duhul Sfânt S-a revărsat peste ei. Ei au crezut că-L aveau.

Frate acela este aici în biserică. El a spus că textul grec original spune: „*Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut.*” El a spus că textul grec spune așa, dar eu vreau să știți că este greșit. Aici avem o greșeală, pentru că nici textul grec, nici cel ebraic, nici măcar cel aramaic nu spune aceasta, ci este scris: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*” Nu când ați crezut. Așadar, cine și-a spus aceasta, nu știa ce vorbește, frate. Înțelegeți? Nu, domnilor. Voi primiți Duhul Sfânt după ce credeți, nu când credeți. Duhul Sfânt este un dar al lui Dumnezeu care vine peste voi, care vă schimbă și vă face diferiți de ceea ce este lumea și de ceea ce sunt oamenii. Voi sunteți diferiți. Nu trebuie să vă îmbrăcați diferit, să vă puneți un guler rotund și o robă lungă. Voi trăiți diferit. Puterea lui Dumnezeu este cu voi. Oamenii vă cunosc. Voi sunteți marcați oriunde mergeți. Dumnezeu îi cunoaște pe

ai Săi și îi marchează. Aceasta este. Dar voi trebuie să veniți la Adevăr. Înțelegeți?

Ce era acel Samson, un afemeiat? Cu siguranță. El era arogant, neascultător față de tatăl sau de mama sa. Ei i-au spus să nu meargă acolo jos cu femeia aceea, cu Izabela aceea, dar el nu i-a ascultat. Ce era? Samson avea putere. Acum, ascultați. Samson era dispus să-și predea puterea. El i-a dat puterea sa lui Dumnezeu, dar inima i-a dat-o Dalilei. Aceasta se întâmplă și astăzi. Acum, mulți oameni merg la un seminar să învețe și oh, devin uriași intelectuali, învață greaca și totul, dar când vine vorba de Adevăr... Da, el îi dă Domnului puterea educației sale, dar inima i-o predă bisericii și nu lui Dumnezeu. Aceasta este ceea ce este în neregulă cu oamenii de astăzi; ei vor să-și urmeze crezurile. Ei nu vor realitatea Duhului Sfânt, nu vor să acționeze diferit de cum au acționat întotdeauna. Dar când deveniți creștini, sunteți niște persoane deosebite, o preoție împărătească, o națiune ciudată, oameni ciudați și faceți lucruri ciudate, care nu se mai aseamănă cu lumea. Dar când sunteți în lume, nu vă mai asemenați cu Dumnezeu. Una este vice-versa față de cealaltă. Una te face să te comporti așa cum se comportă cei din cer, iar cealaltă, așa cum se comportă cei de pe pământ.

Oamenii vor să se comporte așa cum se comportă oamenii pe pământ, apoi spun că merg în ceruri, dar ce dezamăgire va fi! Isus a spus: „În ziua aceea, mulți vor veni la Mine, vor sta lângă zecile de milioane și vor spune: „Eu am aparținut de aceasta și am făcut aceasta.” Dar El a spus: „Plecați de la Mine, lucrători ai fărădelegii. Voi ați slujit crezurilor.” Dacă ați fi fost conduși de Duhul...

Toți fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu. Ei se mișcă prin Duhul, ciudat, curios, stau drepti și fiecare acțiune a lor este conform Bibliei. Toată învățătura lor stă exact cu Biblia. Ei nu vor fi diferiți, ci vor proceda întocmai cum spune Biblia. Dacă se vor opri pentru o clipă, ei vor încerca să cerceteze și să vadă cum să procedeze, iar atunci Duhul Sfânt va aduce descoperirea, și atunci vor merge mai departe. Ei vor face aceleași lucruri, vor urma aceleași reguli, vor așeza aceleași temelii, va veni peste ei același Dumnezeu, și îi vor urma aceleași semne și aceleași minuni.

El a spus: *„Dacă nu Mă puteți crede pe Mine fiindcă sunt un Om, credeți lucrările pe care le fac. Credeți-Mă. Dacă nu fac lucrările Tatălui, atunci să nu Mă credeți.”* Vedeți, lucrările merg cu această credință. *„Arătați-mi lucrările voastre prin credința voastră, iar eu vi le voi arăta pe ale mele prin credința mea”*, a spus Pavel. Vedeți?

Vedeți, ce era în Samson? El nu și-a predat inima. Astăzi, bărbații se gândesc mai mult la crezurile lor, oamenii se gândesc mai mult la crezurile lor. Eu nu spun nimic împotriva bisericilor, ci vorbesc despre Rusalii pentru că această biserică tinde spre Rusalii. Nu este vorba despre organizația penticostală. Noi nu aparținem de nicio organizație și niciodată nu vom intenționa s-o facem. Noi aparținem lui Hristos. Așa este. Rusaliile nu sunt o organizație, ci o experiență pe care o primesc oamenii. O primesc metodiștii. O primesc catolicii. O primesc baptiștii. O poate primi oricine, dar este o experiență.

Există mii și mii de oameni care se numesc Rusalistici, dar nici măcar nu știu care a fost primul mesaj al Rusaliilor. Înainte de a avea un început bun, trebuie să aveți temelia bună, trebuie să aveți temelia rusalistică. Care este aceasta? În ziua de Rusalii, când a avut loc inaugurarea bisericii, când i-au văzut pe rusalistici vorbind în limbi, pe fecioara Maria purtându-se ca și cum era beată, și pe ceilalți clătinându-se pe picioare, ei au zis: *„Ce este aceasta? Sunt plini de must?”* Atunci Petru a zis: *„Ei nu sunt plini de must așa cum credeți voi, pentru că este numai al treilea ceas al zilei. Aceasta este ceea ce a fost vorbit în vechime, sunt urmele care au fost lăsate pe Hartă. Aceasta este ceea ce arată Harta. Ioel a spus că vom ajunge în acest loc, la această răscruce; Dumnezeu a spus că se va întâmpla în zilele din urmă (în ultimele două zile, în ultimii două mii de ani): „Voi turna Duhul Meu peste orice făptură. Fiii și fiicele voastre vor profeți, iar Duhul Meu va fi turnat peste slujitorii Mei; tinerii voștri vor avea vedenii, iar bătrânii vor visa vise. Vor fi semne și minuni în ceruri, lucruri ca acestea.”*

Ei au întrebat: *„Ce putem face ca să avem aceasta?”* Ce fel de temelie vei așeza tu, Petre? Tu ai cheile Împărăției cerurilor. El a spus: *„Pocăiți-vă fiecare dintre voi și botezați-vă în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor și veți primi Duhul Sfânt.”*

Făgăduința este pentru fiecare generație care va veni de acum încolo, pentru copiii voștri și pentru cei de departe, în oricare număr îi va chema Domnul nostru.” Iată temelia.

Vedeți, ei au mers la școală. Băieții merg la școală să învețe să fie predicatori (care este în regulă, nu am nimic împotriva acestui lucru), dar nu poți învăța să fii predicator pentru că slujba de predicator este un dar de la Dumnezeu. Apostolii erau cât se poate de educați, dar Isus nu i-a lăsat să predice până când nu au primit Duhul Sfânt, iar când l-au primit... dacă mergeți la un seminar și experiența pe care au avut-o ei la Rusalii vine peste voi. Amin. Dar dacă veniți afară cu concepții intelectuale, cu un masterat în greacă, un masterat în artă sau tot felul de alte lucruri, o diplomă de licență și toate aceste lucruri, dacă veniți cu acele grade, atunci arătați doar puterea educației voastre. Voi trebuie să vreți să vă predați inima Domnului, pentru că Dumnezeu dorește inima voastră. Da, domnilor. Dar el l-a dat puterea lui, nu și inima. Da, domnilor.

Dumnezeu poate folosi numai ceea ce îi dăm noi. Mulți dintre voi spun: „Duminică dimineața îi voi da cincisprezece minute dacă fratele... Dacă predici mai mult, mă voi ridica și voi merge acasă.” Așadar, duminica dimineață aveți la dispoziție cincisprezece minute. Aceasta este ceea ce îi dați voi lui Dumnezeu. Cineva a spus: „Poate voi îndura o jumătate de oră, dar nu știu cum o voi putea face.” Vedeți, aceasta este ceea ce obțineți, cincisprezece minute, o jumătate de oră. Vedeți? Ce puteți oferi? Dumnezeu va primi tot ceea ce îi veți da, dar El vrea totul. El vrea fiecare bucățică din voi. El vrea totul. El vrea tot ceea ce sunteți voi. El vrea viața voastră, vrea mărturia voastră, vrea fiecare minut pe care îl trăiți. Vrea să trăiți drept, să acționați drept, să vorbiți drept și să faceți bine. El vrea să-l fie predat totul de deplin ca să vă poată conduce, să vă poată ghida și să vă pună în locuri în care vrea să mergeți, călăuziți de Duhul.

Dar oamenii din ziua de azi spun: „O clipă, dacă păstorul meu predică mai mult de douăzeci de minute...” Am auzit mulți spunând aceasta. Am văzut păstori buni care s-au întors de la biserici pentru că comitetul de diaconi i-a spus „Ascultă păstorule, noi te-am angajat să vii aici. Nu te-am angajat să vii și să ne predici toată dimineața. Am stabilit un timp de douăzeci de minute, iar când va suna clopoțelul,

ai face bine să închei.” Știți, mi-ar plăcea să am o astfel de biserică cândva. Mi-ar plăcea să am ocazia să le spun ceea ce gândesc despre ei și ce spune Cuvântul despre ei. Da. Chiar dacă durează toată ziua, continuați să predicați. Înțelegeți? Dumnezeu vrea o predare pe deplin. Credeți aceasta? Dumnezeu vrea o predare. Cum ar putea să vă arate realitățile înainte ca voi să vă predați Lui? Voi trebuie să vă predați.

Ascultați. Când vă veți preda cu toții... Cântați cântarea: „Eu predau totul, eu mă predau”. Dar acele țigări? Dar acea îmbrăcăminte? Dar acel temperament? Dar celelalte lucruri care merge mână în mână cu acestea? Dar caracterul pe care-l aveți? Dar acea idee poznașă? Dar faptul că mustrați pe cineva care face botezul în Numele lui Isus, când în Biblie nu există niciun loc în care cineva a botezat altfel? Provoc pe oricine să-mi arate unde, în oricare timp, a folosit cineva Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt în botez, în afară de biserica catolică ce a început la trei sute de ani după moartea ultimului apostol. Veniți și arătați-mi textul biblic sau un text istoric. Acesta este un crez catolic, nu unul protestant. Eu vă pot arăta că scrie în Biblie că ei vor folosi Numele Său până în timpul când vor născoci un nume fals spunând că trăiesc, dar de fapt sunt morți. Vă pot arăta aceasta cu Scriptura. Biblia spune că ei vor face aceasta.

Este adus chiar înaintea ochilor lor, de ce nu-L iau oamenii? Este exact ca în zilele Domnului Isus. Ei nu vor realități, ci crezuri. Ei vor ceva cu care să meargă și să spună: „Eu aparțin de acest loc. Aparțin de această adunare. Aparțin de...” Cum? Voi trebuie să doriți să aparțineți de cer. Acolo ar trebui să fie inima voastră, la lucrurile de sus. Isus a spus: „Căutați lucrurile de sus, nu cele de pe pământ, pentru că ele vor trece.” Stați cu Dumnezeu. Stați cu realitățile, pentru că Dumnezeu este un Dumnezeu al realității. El a fost întotdeauna în toate epocile. În orice timp în care omul a umblat cu Dumnezeu, Dumnezeu a devenit o realitate care a făcut semne și minuni cu poporul Său. Este scopul lui Dumnezeu să facă aceasta. Predați-vă cu toții.

Cu puțin timp în urmă, aici în Louisville, Kentucky, era o familie foarte frumoasă. Ei aveau un copil bolnav și m-au chemat să mă rog pentru el. Medicul a renunțat la caz și la sfârșitul zilei a părăsit spitalul.

Ei l-au întrebat: „Dar copilul?”

„Copilul este pe moarte. Nu mai poate fi făcut nimic pentru el. Are leucemie și va muri”.

Eu m-am gândit: „Doamne, Tu nu ai spus încă nimic. Tu nu ai fost martor niciodată la așa ceva”. Am mers și am vorbit cu părinții, iar ei plângeau și suspinau. Din punctul lor de vedere, copilul era deja pe moarte. Medicul avea dreptate. El a făcut tot ce a știut, dar leucemia este un ucigaș și nu o poate opri nimic. El a spus: „Copilul va muri”.

Cunoașteți cu toții cazul. Bătrânul bunic al copilului a venit acolo, iar când m-a auzit vorbind despre botezul Duhului Sfânt, a zis: „Îmi amintesc cu ani în urmă, un predicator bătrân a spus că va veni un timp în care oamenii vor primi Duhul Sfânt din nou și că se vor face semne și minuni.” El a mers într-o cameră micuță de unul singur. Nu a vrut să stea cu fiul și nora sa, ci a stat acolo rugându-se și plângând. Când a ieșit afară de acolo, sudoarea îi curgea pe frunte, ochii îi străluceau și a spus:

„Copilul va trăi.”

„Cum?”

„Doctore, te respect ca om al științei, dar m-am rugat încontinuu, m-am rugat până când am predat tot ceea ce a trebuit să predau, iar Duhul Sfânt a spus: „Copilul va trăi.” Și a trăit. De ce? Pentru că el a predat tot ceea ce avea.

Dumnezeu l-a apucat și i-a putut vorbi când el a fost dispus să predea totul. Aceasta este ceea ce ne lipsește nouă. Voi nu vreți să predați căile voastre, nu vreți să predați societățile voastre. Voi nu vreți să predați micile biserici de care

aparțineți. Nu vreți să predați nimic. Preferați să faceți aceasta sau cealaltă în loc să vă rugați. Voi nu vreți să-i predați lucrurile lui Dumnezeu, dar El vrea să vă predați pe deplin.

În încheiere, vreau să spun aceasta. Aș vrea să mai spun multe, dar nu mai am timp. Dumnezeu vrea o predare completă, iar când veți preda totul, veți afla că ceea ce vorbesc este Adevărul.

Dacă spuneți: „Mă vor da afară din biserică. Nu mă vor mai lăsa să predic”. Ce diferență mai este? Aceea este o organizație științifică. Noi vorbim despre umblarea în Duhul. Dumnezeu este realitate. Ce ar fi fost dacă Moise ar fi spus: „Așteaptă, am fost învățat în toată măiestria vrăjitorilor și a altor lucruri din Egipt. Îi pot învăța pe egipteni niște șmecherii. Îi pot învăța psihologie, îi pot învăța etica multor lucruri, sunt maestrul acestor lucruri”. Dar el a trebuit să uite tot ce a știut vreodată, iar Dumnezeu a scos totul afară din el; i-au trebuit patruzeci de ani să facă aceasta. Dar când L-a întâlnit pe Dumnezeu față în față, el a știut că exista un Dumnezeu viu. El L-a văzut în tufișul care ardea și a mers la El. A mers acolo jos și a făcut totul de unul singur, fără o armată. El nu avea nevoie de o armată, ci a mers acolo cu Dumnezeu. El a urmat Harta. Avea puterea lui Dumnezeu, avea făgăduința lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu, și nu avea nevoie de etica sau educația sa.

Când a fost Isus pe pământ, El a trebuit să caute să găsească un om. A mers la cei de sus, la cei educați și intelectuali, dar a putut găsi ceva? Nu, domnilor. Ei L-au numit Beelzebul, diavolul. Nu a putut găsi unul care să-L urmeze. Și ce a făcut atunci? A trebuit să ia ce a găsit mai bun. Nu este acesta un păcat? M-am gândit adesea la aceasta.

Biserică, suntem la încheiere, așa că ascultați aceste observații. M-am gândit adesea cum ne-am văduvit noi înșine, cum am jefuit Planul lui Dumnezeu prin faptul că nu ne-am predat viețile pe deplin Lui; nu l-am predat Lui tot ceea ce am avut. Cum am respins planul Său, cum am șovăit și l-am făcut să aștepte și să aștepte, încercând să găsească pe cineva prin care să poată lucra, încercând să

găsească un om în care să-și pună încrederea, un om care să predea totul și să se apropie de Dumnezeu într-un fel sănătos și sensibil spunând: „Iată-Mă, Tată. Nu-mi pasă de nimic. Voi urma Scriptura, urma pașilor. Nu-mi pasă ce spune cineva. Voi rămâne la Scriptură”, să spună aceasta cu sinceritate. „Nu-mi pasă ce mă va costa, Doamne. Sunt un nimic, dar vreau ca Tu să mă conduci și să îngădui ca Duhul Sfânt care a scris această Biblie și a făcut aceste făgăduințe să confirme aceasta prin viața mea. Atunci voi ști că Tu mă conduci în acea direcție.”

„Iată-mă, trimite-mă” a spus Isaia în Templu, când a văzut serafimii acoperindu-și cu aripile fețele și picioarele în timp ce zburau. Unul din ei a luat un cărbune încins și i-a curățat buzele, apoi Duhul lui Dumnezeu a venit la el. De ce nu putem și noi? De ce Dumnezeu nu poate găsi oameni ca aceștia? Când El i-a căutat pe apostoli: „El a venit la ai Săi, dar ai Săi nu L-au primit.” El nu a putut găsi pe nimeni, deși ei așteptau aceasta. Astăzi, lumea așteaptă Vindecarea divină, dar indiferent câtă vindecare divină am face, ei tot nu ne cred. Când cei șaptezeci au plecat de la El, când L-au respins, El s-a întors către apostoli și i-a întrebat: „Voi nu vă duceți?” „Unde să ne ducem?”, a spus Petru, „Tu ai Cuvintele Vieții veșnice.” Vedeți?

El a mers mai departe, iar acolo era un om care nici măcar nu avea globul ocular în orbite, dar El a făcut niște tină cu care i-a uns ochii și i-a spus: „Du-te și spală-te în scaldătoarea Siloamului.” Când a făcut aceasta, omul s-a întors întregit. I-a schimbat aceasta pe ei? A crescut popularitatea Sa? Nu. A mers în jos, în jos, în jos. De ce? Pentru că El a stat pe cale, a stat pe Harta drumului. Aceasta este valabil și astăzi. Ei văd semne, minuni, miracole, și tot ceea ce se întâmplă și totuși spun: „A, nu este nimic în legătură cu aceasta! Aceste lucruri se întâmplă oricum”. Vedeți? El l-a înviat pe Lazăr din morți și se părea că aceasta va șoca întreaga națiune. Biblia spune că El o va face. Acestea erau semnele ce-L urmau. Când El a stat acolo cu femeia samaritană, a spus: „Ai avut cinci bărbați.” Aceasta ar fi trebuit să uimească toată lumea.

Astăzi, El este în poporul Său, iar voi ați văzut de nenumărate ori făcându-se același lucru. Totuși, oamenii spun: „Cred că aceasta este în regulă.” Vedeți, pur și simplu nu sunt preocupați, sunt nepredați. Oh, își vor face puțin timp, vor merge la biserică din când în când sau ceva de acest fel, dar când este vorba de a face o

predare, nu, ei nu o vor face: nu se vor preda. Ei nu vor aceasta. Ce a trebuit să facă Isus, când i-a chemat pe apostoli? I-a luat pe cei analfabeți, oameni și bărbați care nici măcar nu știau să-și scrie numele.

Biblia spune: „Petru și Ioan erau necărturari și oameni de rând.” Pe aceștia a fost nevoit să-i ia. Iar dacă cei intelectuali nu l-au ascultat atunci, nu-l vor asculta nici acum. Ei au propriul lor drum. Ei sunt pe propriul lor drum și îl urmează pentru că așa au fost instruiți, pentru că păstorii lor, episcopii și cardinalii lor, papii și alții i-au direcționat pe drumul acela.

Dar Duhul Sfânt vă va aduce de fiecare dată înapoi la Rusalii; aceasta s-a întâmplat în Scriptură cu toți cei care l-au urmat și se va întâmpla și în aceste zile. Vă va aduce înapoi la acea realitate. Vă va aduce înapoi la un botez al puterii Duhului care vă va conduce și nu va scoate niciodată un Cuvânt din Biblie, ci va sta exact cu Biblia, iar când spune ceva, se va împlini negreșit. Duhul Sfânt o va face. Va aduce realitatea. Ce a făcut El? A trebuit să-i ia pe acești pescari neînvățați, care nici măcar nu aveau haine, ci numai ceva înfășurat în jurul lor, șorturi sau ceva de acest fel; erau atât de ignoranți încât nu știau să-și scrie numele: neînvățați, fără nicio educație. Dar El a găsit pe cineva. El a trebuit să ia pe cineva. El a găsit oameni în acea stare, care au fost dispuși să se predea, care au fost dispuși... Ei nu aveau nimic de care să se țină, nu aveau nicio biserică, nicio denominațiune sau altceva. Ei erau doar niște pescari ignoranți și păstori, și nu știau cum să scrie, să citească sau altceva. Dar ei nu aveau nimic de pierdut, iar El a mers la ei, iar ei s-au predat și au zis: „Doamne, vom face orice vei spune. Te vom urma.”

Când ei s-au predat pe deplin și s-au încredințat Domnului, Dumnezeu le-a dat o realitate rusalistică. El i-a condus la Rusalii și le-a dat Duhul Sfânt. Iar când ei erau sub Duhul lui Dumnezeu făcând tot felul de semne în fața oamenilor, bâlbâindu-se și încercând să... Așa spune Biblia. Unde erau ei? Ei erau pe cale. Biblia spune: *„Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.”* (Isaia 28.11) Aceasta este ceea ce va urma. Citiți Isaia 28.11. *„Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul. „Iată odihna!”* Aceasta este odihna. Nu duminica este ziua de odihnă. Duhul Sfânt este ziua de odihnă. Fraților adventiști, nu ziua a șaptea,

Sabatul, este odihna. Duhul Sfânt este odihna. „Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia.” Acesta este Sabatul. „Sabat” înseamnă „odihnă”. Aceasta este Odihna sufletului; voi aveți o Odihnă veșnică, ca Dumnezeu.

Când a creat lumea, El S-a odihnit în ziua a șaptea. El S-a odihnit și a continuat să se odihnească. Când vom intra în Dumnezeu, noi ne vom odihni tot timpul, nu de la o duminică la alta. Ne vom odihni veșnic; vom avea Viața veșnică. Duhul Sfânt vă dă Odihna. Ei au avut o experiență rusalistică, o realitate a lui Dumnezeu, au găsit ceva.

Dați-mi voie să mai spun ceva. Crezurile nu satisfac o inimă însetată, nu o pot face. Dacă un om flămânzește după Dumnezeu, iar voi îi veți zice: „Spune crezul apostolilor, alătură-te bisericii, pune-ți numele aici, fii stropit sau scufundat” sau orice veți dori voi, aceasta nu va satisface niciodată un suflet înfometat, pentru că el a fost rânduit de Dumnezeu să caute Viața. El a fost cândva înger, dar a fost un înger care nu a căzut. Două treimi din îngerii cerului au căzut; aceștia sunt aceste duhuri rele care lucrează printre oameni, foarte religioși. Voi știți că Biblia spune aceasta. Voi nu ați fost dintotdeauna aici, ci odată ați fost altundeva.

Amintiți-vă că păcatul nu a început pe pământ. Păcatul a început în ceruri când Lucifer a spus: „Vreau o denotațiune, vreau să fac un lucru mare.” El mers în țara din nord și și-a ridicat ceva mai mare, mai mare decât ceea ce avea Mihail. El a fost aruncat jos din cer, iar acei îngeri, acele duhuri... Acesta este motivul. „Când se va desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o casă în cer care ne așteaptă” (2 Corinteni 5.1). Vedeți? De aceea numele nostru a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. „Tot ce Mi-a dat Tatăl, va veni la Mine.”

Cum o puteți face? „Aveți ochi și nu puteți vedea, urechi și nu puteți auzi.” Nu-i de mirare. Vedeți? Toate acele lucruri pe care Dumnezeu le-a făgăduit acolo, totul a fost... Eu am spus seara trecută că Isus a spus... Fiara care va veni pe pământ, antihristul, fiind foarte religios, va fi atât de aproape încât i-ar înșela chiar și pe cei

aleși dacă ar fi cu putință. El va începe marea organizație, iar ei vor avea alte organizații. Bătrâna mamă curvă are fiice curve care au ieșit, organizațiile. „I-ar înșela chiar și pe cei aleși dacă ar fi posibil.” Dar nu este cu putință pentru că numele lor au fost puse pe Miel. „Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.30). Așadar, nu este mai mult. Înțelegeți? Așa este. Voi nu puteți veni dacă nu vă cheamă Dumnezeu. „Așadar nu atârână nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu, care are milă”. (Romani 9.16). Așa este. Aceasta este ceea ce spune Scriptura.

Dar ei nu vor să audă aceasta. De ce? Pentru că sunt în întuneric și vor să urmeze crezurile. „Sunt la fel de bun ca tine.” Nu scrie nimic despre bunătate, pentru că nimeni nu este bun. Numai Dumnezeu este bun. Vedeți? Dar sunteți gata să vă predați Lui? Este ceea ce am crezut. Sunteți gata să vă predați? Vedeți? Nu va satisface un suflet înfometat. Ascultați.

Câți dintre voi știți că Pavel a fost un teolog? El a fost un uriaș intelectual și a învățat sub Gamaliel, unul dintre cei mai buni teologi ai acelor zile. Dar ce a spus când a venit la biserică? Citiți 1 Corinteni 2.4-5.

„Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere, pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor (organizații, denominațiuni), ci pe puterea lui Dumnezeu - demonstrațiile, dovezile”. Demonstrații a ce? Arătând semne și minuni prin Duhul Sfânt. „Am venit la voi așa pentru ca încrederea voastră, credința voastră să nu se odihnească pe înțelepciunea unei denominațiuni mari sau a unei biserici, ci pe puterea Duhului Sfânt și a învierii lui Isus Hristos.” Cel mai mare teolog care a trăit vreodată a spus că el a trebuit să uite tot ceea ce a știut vreodată ca să-L poată găsi pe Hristos. El a spus: „Eu nu predic lucruri intelectuale, ci simplitatea călăuzirii Duhului Sfânt și am venit la voi predicând aceasta. Aș putea predica așa, dar lucrările mele nu sunt să predic așa.”

„Vom vedea dacă nu vom avea încă un milion în '34, '44 sau oricare ar fi sloganul lor. Avem atât de mulți membri pe care să-i alăturăm anul acesta.” Dar el a spus: „Eu aș putea face aceasta. Am avut aceasta atât de mult timp, dar m-am îndepărtat de ea și am venit la voi, nu cu vorbirea încântătoare și plină de trufie a unui teolog, ci în puterea și demonstrațiile Duhului Sfânt pentru ca credința voastră să fie construită pe Duhul Sfânt și nu pe înțelepciunea unui om.” O, vai! Dumnezeu caută astfel de bărbați. Dumnezeu caută astăzi bărbați care să I se predea așa.

Cu puțin timp în urmă, am fost la Londra și mă plimbam... Anglia, Insulele britanice sunt atât de pline de oameni. În Anglia de-abia poți găsi un loc fără să fie o casă ridicată pe el. Este ca și în Germania. Acestea sunt țări vechi, iar pământurile lor sunt epuizate. Ei au și câte o grădină mică. În Germania sau în alte locuri de acolo, nu găsești în curtea din spate un gazon cosit drăguț și mulți pomi, ci găsești roșii, fasole, cartofi, ceva de mâncat. Pământurile sunt atât de lucrate...

Micuțul soldat britanic m-a dus prin împrejurimile lor. Am urcat sus pe vârful unui deal, eu, fratele Baxter și acest băiat. Am ajuns într-un loc care era minunat. Acolo erau copaci, iarbă verde și m-am gândit: „Nu este acesta un loc drăguț?” Apoi i-am spus soldatului care ne însoțea: „Domnule, aș vrea să te întreb ceva. Văd că insula voastră de aici este foarte acoperită. De ce ați lăsat așa un spațiu atât de mare ca cel de aici, care are câțiva acri, un loc frumos cu copaci și o vale și alte lucruri frumoase? De ce nu și-a construit nimeni o casă aici?”

El a spus: „Reverend, în urmă cu două sute de ani, în Anglia a izbucnit o epidemie de febră a apei negre. Nu aveau niciun leac împotriva ei, iar oamenii mureau ca muștele. Vagoanele cu care erau transportați oamenii veneau zi și noapte. Nici măcar nu apucau să-i îngroape. Oamenii bisericii veneau aici din când în când, își ridicau mâinile și se rugau, apoi mergeau înapoi. Toate corpurile erau aruncate aici, în această vale. Nici măcar nu puteau fi îngropate. Ei mureau încontinuu, de o mie de ori o mie de copii, adulți, adolescenți, totul murea și erau duși acolo, iar când a încetat epidemia au fost acoperiți cu pământ. Știi? Din ziua aceea până în ziua de azi, englezii sunt mai mult decât siguri că nu vor să-și pună temelia pe un loc în care odinioară a fost așa ceva. El nu-și va pune temelia pe astfel de lucruri... El nu-și va pune casa niciodată într-un loc în care moartea a zăcut ca atunci.”

Am stat acolo puțin și m-am gândit. Nu era nevoie să-i spun pentru că nu ar fi înțeles, dar cum este posibil ca o persoană să acționeze atât de sincer, încât să nu-și construiască nimic într-un loc în care zăcea febra apei negre cu două sute de ani în urmă... dar sunteți atât de suspicioși și atât de preocupați în legătură cu voi, cu faptul că trebuie să trăiți puțin mai mult și că s-ar putea să luați febra neagră dacă vă veți sădi casa acolo? Apoi, vă sădiți destinația voastră veșnică pe un crez făcut de mâna omului care a murit în urmă cu sute de ani, pe o teologie, teologia unei biserici care a stat pe un raft timp de sute de ani; deși în ele nu este nici măcar un lucru, nici măcar o mișcare a lui Dumnezeu sau orice altceva. Totuși, vă lipiți numele de crezul sau orice altceva acolo și vă vedeți în continuare de viața voastră. Ascultați, prieteni, să nu faceți aceasta.

„Pe această piatră voi zidi biserica Mea, iar porțile iadului nu o vor birui. Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi. Eu voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul lumii; Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.” Dumnezeu este un Dumnezeu al realității. Nu luați un crez, nu luați o senzație, ci luați o realitate. Luați un Dumnezeu adevărat, ceva ce este Dumnezeu, un Dumnezeu al realității care vă dă o asigurare, vă dă nădejde, vă dă credință, vă dă Duhul, vă dă semne și minuni, și va proceda cu voi așa cum a făcut-o și cu Hristos. Pentru că acesta a fost scopul venirii Sale: să-L aducă pe Dumnezeu la om și să facă-l pe om și pe Dumnezeu una. Dar noi am luat denumiri și L-am dat afară; am luat crezuri și L-am dat afară, iar acum suntem pe niște căi deviate. Dar există o cale adevărată și reală, și un drum pe acea cale.

Frați nazarineni, voi spuneți „Binecuvântata cale veche.” Dar dacă observați, nu este o cale, ci este scris: *„Acolo se va croi o cale, un drum”* (Isaia 35.8), (în engleză scrie: *„Acolo se va croi o cale și un drum”*). Voi spuneți că drumul este calea, însă nu este așa, nu este vorba de toți cei care merg pe cale, ci de toți cei care merg pe drum. Înțelegeți? Citiți Isaia 35: *„Se va croi o cale și un drum.”* Vedeți? Calea are un centru care este în mijlocul drumului. În mijlocul drumului este locul. Apoi când va veni ploaia, va spăla tot gunoiul și-l va arunca pe margini. Dacă observați, atunci când un om se întoarce la Dumnezeu, el își ațintește privirea exact la Hristos. Dacă nu vegheați așa cum v-am spus seara trecută...

Esau și Iacov s-au născut dintr-un tată sfânt și o mamă sfântă, iar ei erau gemeni: unul, un om firesc, religios, mergea la biserică și era un om bun, foarte bun. Iacov era puțin fără scrupule, dar avea mintea la un singur lucru. Acel drept de întâi născut însemna totul pentru el, indiferent cum trebuia să-l obțină, pentru că Biblia a spus că el a fost ales înainte de întemeierea lumii pentru a privi la aceasta.

Astăzi, există oameni la care nu le pasă cât de multă popularitate pierd, cât de mult vor fi nevoiți să piardă sau ce trebuie să facă, pentru ei nu contează dacă sunt numiți de modă veche, sau cum sunt numiți, ei au privirea ațintită la Hristos pentru că au fost aleși pentru Viața veșnică. Ei sădesc pe aceasta. Dacă este nevoie de tot ceea ce au, dacă este nevoie de totul, ei vor sădi acolo. Celălalt este un om formal. El merge la biserică și se simte la fel de bine ca și restul, apoi merge acasă. Vedeți, acesta este ca și Esau. Vedeți? Iar celălalt este ca și Iacov. Iată ambele părți.

Puneți-vă temelia în Hristos Isus! Asigurați-vă că este în El. Cum ajungeți în El? Prin strângerea mâinilor, prin stropire, prin ce? 1 Corinteni 12: „*Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup, un Duh Sfânt.*” Botezați într-un singur Trup în care se află nouă daruri duhovnicești și cinci slujbe duhovnicești. Acolo, în biserică, Dumnezeu a pus apostoli, profeți, etc. Acolo, există daruri de vindecare, minuni, vorbire în limbi, înțelepciune, cunoștință, acestea sunt lucrurile prin care îl urmează semnele pe credincios. De ce ați accepta... Eu nu pot înțelege de ce oamenii vor să ia niște vechi buruieni bisericesti când Stâna este plină de miere. Eu nu pot înțelege aceasta.

Să ne plecăm capetele. Vreți să fiți amintiți în rugăciune spunând: „Doamne, dă-mi dorința inimii mele, fiindcă Îl iubesc pe Domnul Isus”?

Tatăl nostru ceresc, uneori după serviciu îmi pun întrebări. De ce Duhul Sfânt continuă să bată biserica în mod constant? Bărbații care sunt unși cu Duhul Sfânt nu pot spune ce vor să spună, ci trebuie să spună ceea ce le spune Duhul să spună. În vechea Biblie aflăm că cei care băteau aurul, bătătorul bătea aurul și continua să-l bată și să-l întoarcă pe o parte și pe alta și-l bătea până când cădea

toată zgura. El îl bătea până își vedea propriul chip în aur, iar atunci știa că era pur, curat. Așa procedează și Duhul Sfânt: bate Biserica, o întoarce pe toate părțile, o condamnă pentru aceasta, pentru cealaltă până când îndepărtează toată murdăria, și în poporul Său se reflectă adevăratul chip al lui Isus Hristos, astfel încât să aibă aceeași Viață, aceleași semne și să facă aceleași minuni pe care le-a făcut El; este reflecția Duhului Sfânt în oameni.

Doamne, ia inima mea sărmană. Bate-mă, întoarce-mă pe toate părțile, în orice fel dorești Tu, Doamne, dar îngăduie să-L reflect pe Isus. Lasă-mă să-L arăt pe El, Doamne. Îngăduie ca toți oamenii care sunt astăzi aici, să Te reflecte pe Tine și Viața Ta iubitoare, ascultarea Ta față de Tatăl. Tocmai le-am spus că popularitatea Ta a scăzut. Când ai mers să vindecii bolnavii, da, Tu erai mare și oamenii veneau să Te vadă. Dar din ce cauză? A pâinilor și a peștilor. Dar când le-ai spus Adevărul Cuvântului, ei nu au fost dispuși să pășească în Aceasta, iar atunci popularitatea Ta a scăzut încontinuu. Tu ai continuat să faci minuni, dar popularitatea Ta a scăzut. Tu ești un Dumnezeu al realității. Tu întotdeauna ai fost așa, Tu nu Te schimbi. Tată, mă rog ca biserica, și toți oamenii de aici care au ridicat mâinile, să obțină o imagine a acestui lucru azi. Îngăduie ca ei să vadă, Doamne, că nu este omul. Dacă urmăm omul, suntem nenorociți. Dar dacă-L vom urma pe Duhul Sfânt, El ne va conduce la fiecare făgăduință a Bibliei. Fie ca totul să fie împlinit în viețile oamenilor aici, astăzi.

Am în mână hăinuțe de copii, batiste și bucăți de haine. Am fost învățați în Biblie că ele au fost luate de pe trupul lui Pavel, batiste și bucăți de haină, iar duhurile necurate ieșeau din oameni și bolile erau vindecate. Oamenii de astăzi încă Îl văd pe același Dumnezeu. Noi știm că noi nu suntem Pavel, dar Tu ești încă Isus. Și nu era Pavel acolo, ci era viața lui predată în mâinile lui Isus Hristos. Domnul a făcut acele minuni deosebite; nu Pavel, ci Domnul.

Tată, noi credem că nu știm nimic, de multe ori suntem criticați pentru spălarea picioarelor, botezul în Numele lui Isus Hristos, interzicerea femeilor predicator, pentru că credem în siguranța veșnică a sufletului așa cum a învățat Pavel. El le-a spus efesenilor că ei au fost rânduiți înainte de întemeierea lumii să fie fiii și fiicele lui Dumnezeu, iar corintenilor le-a spus că Dumnezeu l-a urât pe Esau și l-a iubit pe

Iacov înainte ca ei să se fi născut, înainte ca ei să aibă ocazia să cunoască binele și răul. Cunoștința Lui mai dinainte l-a îngăduit să știe aceasta. Tată, de ce cad ei la astfel de lucruri ca acestea, botezul Duhului Sfânt, cu semne și minuni așa cum ai făgăduit Tu, Biblia spunând că Tu ești același ieri, azi și în veci? Tată, noi nu vrem să fim diferiți, dar pentru a fi slujitorii Tăi, noi trebuie să urmăm Cuvântul Tău. Tată, Te rog să-i lași pe oameni să vadă că nu este vorba de a fi diferit sau egoist, nici de încercarea de a fi ceva ce nu suntem. Noi încercăm doar să respectăm Cuvântul Tău. Lasă-i pe toți să vadă aceasta, Tată.

În timp ce voi trimite aceste haine la bolnavi, fie ca fiecare dintre ei să fie vindecați, Doamne. Fie ca Duhul Sfânt să vadă această dovadă de credință și fie ca ei să fie vindecați. Te rugăm aceasta, Doamne.

Binecuvântează-l pe fratele Neville. Binecuvântează toată biserica, binecuvântează școala duminicală, învățătorii, binecuvântează toți păstorii de aici, binecuvântează vizitatorii porților noastre. Doamne, ajută-mă. Va trebui să conduc repede să ajung la o sută cincizeci de mile sau mai mult, pentru a mângâia o familie care au inimile sfâșiate, acolo jos în regiune și am foarte puțin timp la dispoziție ca să ajung. Fii cu mine, Doamne.

Niciodată nu-mi place să vorbesc despre un om care a plecat până când nu dau ocazia celor prezenți să Te primească pe Tine. Doamne, îngăduie ca mulți dintre oamenii aceia sărmani din Kentucky să vină sus la acel altar în această după-masă, în biserica metodistă și să-și predea inimile Ție. Te rog aceasta, Doamne. Ai milă. Binecuvântează-ne, în timp ce suntem împreună. Vindecă-i pe bolnavi și salvează-i pe cei pierduți, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Îl voi ruga pe fratele Neville să preia serviciul timp de câteva minute pentru a continua, dar eu nu știu ce va face acum. Vă rog să vă rugați pentru mine. Ne vom vedea mai târziu. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Frate Neville, îmi pare rău că trebuie să plec.

-Amin-